

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/138/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119010906
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2119010906.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného T. P., pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a), ods. 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 20.08.2019 sp. zn. 1T/21/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.11.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného T. P., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa boli obžalovaní J. I. a T. P. v bode I. uznaní za vinných z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom od 01.08.2019, na tom skutkovom základe, že

dňa 15.11.2018 v čase od 04:40 hod. do 05:10 hod. v V. na ulici T. č. XXXX/XXX, po predchádzajúcej vzájomnej dohode odcudzil zvukovú techniku T. J., T. P. prineseným páčidlom vypáčil v oblasti zámku vstupné plastové dvere nebytového skladového priestoru na uvedenej adrese, následne T. P. a J. I. vošli dnu, zvnútra otvorili hlavnú bránu od skladového priestoru, spoločne naložili tu uskladnenú zvukovú techniku, konkrétne 6 kusov basových reproduktorov značky LAcoustics SB 28, 6 kusov dvojpásmových reproduktorov značky LAcoustic ARCS II, 6 kusov monitorov značky LA coustics HIQ 115 XT, 2 kusy CD prehrávačov zn. Pioneer Nexus 2000, 1 kus mixážny pult značky Pioneer Nexus a rackovú skriňu 19 obsahujúcu 4 kusy zosilňovač značky LAcoustic LA 4, 3 kusy zosilňovač značky LAcoustic LA8, 1 kus procesor značky Electro - Voice DX38, 1 kus stage box značky Behringer 32, do vozidla zn. Renault Master, bielej farby, na ktorom na miesto prišli, následne zatvorili vstupnú bránu, pribuchli vstupné dvere a z miesta na uvedenom vozidle spolu s odcudzenými vecami odišli, čím spôsobili T. Dvoranovi - MIDO - MUSIC PRODUCTIONS, IČO: 33434701, škodu krádežou vo výške najmenej 20.355,00 € a škodu poškodením zámku vo výške 25,00 €.

Okresný súd za tento prečin uložil obžalovanému J. I. podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom od 01.08.2019 s prihliadnutím na § 36 písm. j/, písm. k/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Okresný súd za tento prečin uložil obžalovanému T. P. podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom od 01.08.2019 s prihliadnutím na § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. samostatný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný T. P. v bode II. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 20.01.2018 v čase medzi 01:00 hod. a 04:00 hod. v Hlohovci v pohostinstve s názvom „Dublin Pub“ na Námestí svätého Michala č. 2, po predchádzajúcom slovnom konflikte udrel rukou do oblasti tváre T. L., pričom následne v tomto útoku pokračoval pred pohostinstvom, a teda na mieste verejnosti prístupnom, kam sa s T. L. po presne neurčenom čase presunuli, kde po krátkom rozhovore obvinený opätovne rukou udrel T. L. do oblasti tváre, pričom tak konal napriek tomu, že bol za obdobný čin trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 03.05.2016 č. k. 2T 45/2016-151, právoplatným dňa 04.04.2017, odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák..

Okresný súd za tento prečin uložil obžalovanému T. P. podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. h) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu okresný súd zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 25.04.2018 sp. zn. 1T/27/2018, právoplatným dňa 03.07.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd ďalej rozhodol, že podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodení:

- T. L., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom V., R. J. XXX/Q.,
- Sociálna poisťovňa, ústredie, ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava 1,
- DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35942436,

so svojimi uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný T. P. (č. I. 646), ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Radovana Grujbára (č. I. 650).

Odvolaním ohľadom skutku I. napadnutého rozsudku namietal správnosť uloženého trestu, keď poukázal na to, že obžalovaný sa k spáchaniu žalovaného prečinu krádeže na hlavnom pojednávaní priznal a čin nepriamo oľutoval a k spáchaniu tohto skutku sa priznal aj skôr a to už na jeho výsluchu konanom dňa 25.11.2018. S poukazom na tieto skutočnosti a osobu obžalovaného obhajoba považuje uložený trest na maximálnej hornej hranici trestnej sadzby za neprimerane prísny s tým, že k náprave obžalovaného a k ochrane spoločnosti by aj nižší trest splnil svoj účel.

Ohľadom skutku II. napadnutého rozsudku namietal správnosť tak výroku o vine ako aj treste, má za to, že obžalovaný mal byť spod obžaloby okresnej prokuratúry pre skutok kvalifikovaný ako prečin výtržníctva oslobodený z toho dôvodu, že v tomto prípade absentuje materiálny korektív prečinu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Podľa obhajoby okresný súd pre uznanie viny obžalovaného vychádzal z výpovede poškodeného L., pričom samotná výpoveď poškodeného nebola žiadnym iným dôkazom podporená v tom smere, že obžalovaný mal poškodeného akýmkoľvek spôsobom napadnúť v noci pred barom. Obžalovaný sa priznal len k jednej facke na líce, ktorú dal poškodenému ešte v bare, aj to za situácie, že poškodený pristúpil k obžalovanému a ten mal pocit, že ho ide poškodený napadnúť. Preto podľa obhajoby skutok v bode II. nenaplnil objektívnu stránku prečinu výtržníctva s poukazom na § 10 ods. 2

Trestného zákona ani materiálny korektív prečinu. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Nakoľko obhajca obžalovaného JUDr. Radovan Grujbár doložil odvolaciemu súdu potvrdenie o práceneschopnosti spolu s lekárskou správou ošetrojúceho lekára, ako dôvod ospravedlnenia neúčasti na verejnom zasadnutí dňa 7.11. 2019, odvolací súd, opatrením č. k. 3To/138/2019 - 728 zo dňa 08.11.2019, ustanovil obžalovanému T. Šefekovi náhradného obhajcu JUDr. Jána Janušku.

Pred začatím verejného zasadnutia predsedníčka senátu oboznámila písomné podanie obžalovaného, doručené tunajšiemu súdu dňa 11.11.2019 označené ako „generálna námietka zaujatosti“.

Predsedníčka senátu poučila obžalovaného, že týmto podaním namieta len procesný postup súdu, teda sa jedná o námietku, o ktorej sa zo zákona podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku nekoná. Nie je preto dôvod konať ani o návrhu na odňatie a prikázanie veci.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu náhradný obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch odvolania.

Obžalovaný prehlásil, že má právo na spravodlivý proces aj na obhajobu. Namieta, že postupom odvolacieho súdu sú porušované jeho zákonné práva a nemôže za to, že jeho obhajca ochorel. Preto trvá na námietke zaujatosti.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa má všetky náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmý rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov, ako aj úvahy súdu o tom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti.

Skutkové zistenia súdu I. stupňa považuje odvolací súd za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne také pochybenia, ktoré by mali vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu. Súd I. stupňa postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom, vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, dôkazy zároveň vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne spôsobom, ktorý je logický a zákonný.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že obžalovaný T. P. v prípade skutku I. odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať. Preto bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 11.12.2018 (č. I. 77-80).

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje so spôsobom, akým súd I. stupňa vyhodnotil vykonané dokazovania. Okresný súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie v prípade obžalovaného J. I. k výrokom o treste a o náhrade škody a v prípade obžalovaného T. P. v celom rozsahu. Vo vzťahu k skutku v bode I. správne poukázal na jednotlivé svedecké výpovede svedkov T. J., T. V., T. K., G. U. a T. W., Y. W., U. I. a G. K.. Ďalej poukázal na odborné vyjadrenie znaleckej organizácie JHS, s.r.o. č. 136/2019 z ktorého vyplynulo, že hodnota odcudzených vecí obžalovanými bola 20.355,00 €.

K skutku v bode II. bol na hlavnom pojednávaní vypočutý obžalovaný T. P., poškodený T. L. a svedok T. S., svedkyňa J. T., svedok K. V.. V predmetnej veci bol vypočutý znalec MUDr. Marián Pamula, ktorý sa na hlavnom pojednávaní pridržiaval záverov svojho znaleckého posudku č. 064/18, ktorý vypracoval a poukázal na skutočnosť, že považuje za možné, že sa poškodený mohol zapotácať po tom, čo dostal úder od obžalovaného aj v spojitosti s hladinou alkoholu v krvi, pričom poukázal aj na to, že o zranení hlavy v prvotných lekáarskych správach poškodený nič neuvádzal.

Krajský súd sa nestotožnil s námietkou obhajoby, ktorá poukazuje na skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní sa obžalovaný priznal a čin oľutoval a k spáchaniu tohto skutku sa priznal aj skôr a to už na jeho výsluchu konanom dňa 25.11.2018 a s poukazom na tieto skutočnosti je uloženie trestu s poukazom na jeho osobu na maximálnej hornej hranici trestnej sadzby neprimerane prísne.

Odvolačný súd k tejto odvolacej námietke uvádza nasledovné:

Zo zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 24.11.2018 (č. I. 73) vyplýva, že obvinený uviedol, že vypovedať nechce a nebude a podáva si sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 23.11.2018, ktorú v lehote 3 pracovných dní odôvodní a zároveň uviedol, že si volí obhajcu. Do zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 11.12.2018 obvinený uviedol, že sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia berie späť a že vypovedať chce a bude. Ďalej uviedol, že skutočnosti, ktoré sa uvádzajú v uznesení o vznesení obvinenia sa čiastočne zakladajú na pravde. Celú túto krádež však naplánoval a zorganizoval J. I., ktorý zabezpečil auto, priniesol pajser, zabezpečil priestory a mal ďalej odpredať kradnuté veci (pozn. celú vinu v podstate kladie obvinený P. na druhého obvineného J. I.). Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 28.05.2019 obžalovaný uviedol, že ku skutku 1/ využíva svoje právo nevypovedať a ku skutku 2/ bude vypovedať. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 20.08.2019 obžalovaný až právom záverečnej reči uviedol ku skutku 1/ že sa chce ospravedlniť za to, čo spáchal a mrzí ho to veľmi a je mu ľúto, že svojou spoluúčasťou na krádeži spôsobil poškodenému ujmu a starosti. Ku skutku 2/ uviedol, že je nevinný. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci absentuje akákoľvek priznanie a ľútosť obžalovaného či už v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom. Ďalej k uvedenému odvolací súd dodáva, že poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v priznaní páchatel'a k spáchaniu trestnej činnosti a úprimné oľutovanie možno považovať za podmienok, že priznanie nesmie byť urobené len formálne a páchatel' nesmie byť k nemu akokoľvek donútený. Za priznanie možno považovať aj vyhlásenie obvineného o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) TP. Ľútosť páchatel'a nad spáchanou trestnou činnosťou musí byť úprimná, nestačí len formálny prejav.

Za dôvodné nemožno považovať ani odvolacie námietky obžalovaného, podľa ktorých okresný súd pri rozhodovaní o vine vychádzal z výpovede poškodeného L., pričom samotná výpoveď poškodeného nebola žiadnym iným dôkazom podporená, a preto je toho názoru, že skutkom v bode 2/ nenaplnil objektívnu stránku prečinu výtržníctva s poukazom na § 10 ods. 2 Trestného zákona a za uplatnenia materiálneho korektívu žiadal spod obžaloby oslobodiť. Odvolací súd k tejto námietke obžalovaného uvádza, že pri určení závažnosti prečinu ako merateľného kritéria materiálneho znaku (materiálneho korektívu) je potrebné si uvedomiť, že materiálny znak (materiálny korektív) je daný súborom viacerých skutočností, ktoré treba v každom jednotlivom prípade zvážiť ako jeden celok, aj keď v každom jednotlivom prípade môže byť pomer, s ktorým sa prihliada na tieto jednotlivé skutočnosti a na vzájomný vzťah medzi nimi, rôzny. Materiálny znak (materiálny korektív) je určený spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, mierou zavinenia páchatel'a. Z uvedeného teda vyplýva, že tento stupeň závažnosti nemožno konkrétne vyjadriť a je len na zvážení príslušného orgánu činného v trestnom konaní a súdu, ako všetky tieto taxatívne vymedzené okolnosti vymedzujúce závažnosť prečinu bude posudzovať a či teda na základe materiálneho znaku (materiálneho korektívu) uzná, že ide o prečin, alebo nie.

Ani odvolací súd na základe uvedeného nedospel v prejednávanej veci k pozitívnemu vyhodnoteniu uvedených kritérií a k záveru, že vzhľadom na spôsob vykonania činu, následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Okresný súd správne a v súlade so zákonom neaplikoval v danom prípade hmotnoprávne ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona a správne a v súlade so zákonom ustálil, že žalované konanie obžalovaného napĺňa zákonné znaky prečinu výtržníctva, pričom správne poukázal na trestnú a priestupkovú minulosť obžalovaného ako aj bezdôvodné vyvolanie konfliktu s poškodeným, ktorý prerástol do fyzického útoku na poškodeného.

Obžalovaný spáchal skutok tak, že sa dopustil fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom (v bare) výtržnosti tým, že napadol iného, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 03.05.2016 sp. zn. 2T/45/2016, právoplatným dňa 04.04.2017, a to na skutkovom základe uvedenom vo výroku II. napadnutého rozsudku.

K poslednej odvolacej námietke obžalovaného krajský súd uvádza, že nie je pravdou, že by okresný súd pre uznanie viny obžalovaného vychádzal len z výpovede poškodeného L.. Odvolací súd poukazuje pritom na skutočnosť, že výpoveď poškodeného je podporená v tomto smere výpoveďou svedka T. S., ktorý vypovedal, že došlo k slovnému konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, pričom obžalovaný P. dal pri tej hádke poškodenému L. facku a po tom, ako išli von si zapáliť, počul tento svedok ranu (buchnutie), pričom poškodený L. ležal na zemi a obžalovaný P. stál vedľa neho. Slovný incident medzi obžalovaným a poškodeným potvrdila svojou výpoveďou aj svedkyňa J. T., pričom táto svedkyňa potvrdila, že poškodený ležal na zemi pred barom potom čo si išiel s obžalovaným zapáliť a hovoril, že ho bolí noha.

Na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dospel aj krajský súd k záveru, že bolo preukázané, že sa obžalovaný dopustil skutku v bode 1/ tak, ako mu je kladený za vinu, čo napokon nenamietal odvolaním ani obžalovaný (namietal len správnosť výroku o treste).

Ku skutku v bode 2/ krajský súd uvádza, že okresný súd správne ustálil, že výpoveď poškodeného L., pokiaľ ide o ďalšie skutkové okolnosti tvrdené obžalobou a aj čo do ďalšej právnej kvalifikácie (prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák.) vyššie uvedené atribúty preukázateľne nespĺňala, lebo bola spochybnená inými dôkazmi, bola tiež vnútorne nelogická a nemala svoj základ v iných dôkazoch, s ktorými dostatočným spôsobom neutvorila ucelený reťazec napovedajúci bez najmenších pochybností o vine obžalovaného aj v obžalobou naznačenom rozsahu. Pre uznanie viny v rozsahu, ako bola táto uznaná, bola aj pre odvolací súd výpoveď poškodeného L. dôveryhodná a podporená inými dôkazmi len tá jej časť, ktorá sa týkala dvoch úderov ruky obžalovaného P. do jeho tváre v bare a následne krátko na to i pred týmto barom, ktoré útoky zo strany obžalovaného boli náhle a pre poškodeného v podstate nečakané, keď tieto konflikty vyvolal sám obžalovaný, a to bezdôvodne.

Odvolací súd ustálil, že okresný súd nepochybil ani postupom v konaní, ktorým dokazoval skutočnosť potrebnú pre ukládanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Záveru prvostupňového súdu, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov, sú pritom zrozumiteľné, logické a v plnom rozsahu preskúmateľné. V žiadnom prípade nemožno prvostupňovému súdu vytknúť svojvôľu pri hodnotení dôkazov alebo nepreskúmateľnosť jeho úvah a záverov. Podľa názoru odvolacieho súdu sa prvostupňový súd nedopustil ľubovôle pri hodnotení dôkazov a pri rozhodovaní, vzal do úvahy všetky vykonané dôkazy a tieto vyhodnotil správne a v súlade so zákonom.

Pri preskúvaní oboch výrokov o treste krajský súd zistil, že aj tieto výroky sú správne a zákonné.

Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému za skutok v bode 1/ uložil samostatný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, pričom obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol za posledných 10 rokov pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona).

Rovnako postupoval správne, keď obžalovanému za skutok v bode 2/ uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov a obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. Spolu s uložením súhrnného trestu správne zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 25.04.2018 sp. zn. 1T/27/2018, právoplatným dňa

03.07.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy pričom trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona). Tieto okolnosti, na ktoré je potrebné prihliadnuť pri ukladaní trestu, dostatočne zdôvodnil I. stupňový súd v napadnutom rozsudku a odvolací súd sa s nimi stotožňuje bez toho, aby ich opakovane aj v tomto rozhodnutí.

Vo vzťahu ku skutku 1/ súd I. stupňa správne nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť a naopak u neho zistil jednu príťažujúcu okolnosť § 37 písm. m) Tr. zák. - už bol za trestný čin odsúdený, a vo vzťahu ku skutku 2/ správne súd I. stupňa nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil jednu príťažujúcu okolnosť § 37 písm. h) Tr. zák. - spáchal viac trestných činov, pričom pokiaľ ide o príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t. j. že už bol za trestný čin odsúdený, na túto správne neprihliadal, keďže odsúdenie Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 2T/45/2016 bolo súčasťou právnej kvalifikácie tohto skutku.

Okresný súd správne rozhodol o treste za každý skutok samostatným výrokom, nakoľko správne zistil, že súbeh jednotlivých žalovaných skutkov bol prerušený dňa 23.06.2018 doručením trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 25.04.2018 sp. zn. 1T/27/2018, ktorý následne nadobudol právoplatnosť dňa 3.7.2018. Zároveň okresný súd správne zistil, že súbeh skutku vo výroku I. tohto rozsudku nebol daný so žiadnou inou trestnou vecou obžalovaného (iným skutkom), preto bolo potrebné mu za tento skutok uložiť jeden samostatný trest a správne rozhodol o uložení súhrnného trestu za skutok v bode 2/.

Krajský súd, na základe opätovného vyhodnotenia osoby obžalovaného, jeho trestnej a priestupkovej minulosti, ako aj charakteru aktuálne prejednávanej trestnej činnosti, dospel k záveru, že doposiaľ ukladané výchovné tresty nespĺnili očakávaný prevýchočný účel, nakoľko sa obžalovaný opätovne dopustil trestnej činnosti aj rovnakého druhu než za akú bol v minulosti odsúdený, preto trest odňatia slobody za skutok v bode 1/ vo výmere 2 (roky) roky, a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov za skutok vymedzený v bode 2/ považoval pre nápravu obžalovaného, ale aj ochranu spoločnosti, teda tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie za tresty primerané.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmiernenie trestu, resp. zmenu napadnutých výrokov rozsudku odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.